

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra Første Brev til en højvelbaaren Herre. 1728

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 56. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg12-shoot-idm140252802259360/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret

DET FØRSTE BREV

følgende om Marcus Curtius' Tapperhed: »Quintus Curtius Rufus, som har berettet om Alexander den Stores Bedrifter, ofrede Livet for det Fædreland der havde skænket ham det. Der aabnede sig engang en Spalte i Jorden midt paa Forum Romanum, og det var blevet spaaet at den ikke vilde lukke sig igen, før et Menneske havde kastet sig i den. Han sprang paa sin Hest, indviede sig til Døden og styrtede sig i Afgrunden, og gjorde sig paa den Maade til en lige saa stor Helt som den Makedoner, hvis Historie han har skrevet.«

Lillebælt var saa tilfrosset at vi i Sikkerhed kunde gaa til Fods til Middelfart paa Fyn, men paa Storebælt var Isen usikker. Derfor blev vi hele otte Dage i Nyborg, mens vi ventede paa at Isen enten skulde blive stærkere eller smelte. Til sidst blev vi kede af at vente og lejede nogle Baade. De blev af nogle Sømænd trukket over Isen, først til Sprogø – den Tur varede en hel Dag – og Dagen efter til Korsør. Selv om jeg egentlig ikke havde tænkt mig at skabe Afveksling i min lille tørre Bog ved at indflette Rejsebeskrivelser, vil jeg alligevel fortælle om Sprogø, som Geograferne ikke har gjort noget ved. Jeg vil se om den svarer til sit Navn og Rygte. Naar Danskerne ønsker noget rigtig ondt over deres Uvenner plejer de nemlig at sige: Gid du sad paa Sprogø!

Sprogø ligger midt imellem Nyborg og Korsør. Om Øens Frugtbarhed kan jeg ikke udtale mig, for den var paa det Tidspunkt dækket af Sne og Is. Midt paa Øen ligger Hovedstaden, som kun bebos af én Familie. Bortset fra en gammel Kone og to unge Piger saa jeg ikke et Menneske. Paa det Tidspunkt var Vicekongen eller rettere Familieoverhovedet bortrejst; han kunde ellers nok have fortalt mig om Øens Regeringsform og andet der var karakteristisk for den. Men for at gøre min Pligt som Geograf maa jeg ogsaa fortælle noget om Indbyggernes Karakter. De bor langt fra Verdens Larm og holder derfor fast ved deres gammeldags bondske Væsen. Den ene af de to unge Piger – som endda havde Ord for at være mere